

РЕШЕНИЕ

№ 3422

гр. София, 26.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 01.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **11370** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.84, ал.1 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/.

Образувано е по жалба на Б. С. Б. срещу Решение № 281/08.09.2020г. на Председателя на Патентното ведомство, с което е уважено искане с вх. № 70134519/23.12.2019 г. за заличаване на марка с рег. № 106602 В. С., комбинирана. В жалбата се излагат подробни доводи за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че е налице изначална недопустимост на искането за заличаване, тъй като към момента на подаването му искателят не е имал правен интерес от същото. Навежда аргументи, че Р. А. не е притежател на по- ранната марка, основание за заличаването, доколкото е настъпило извънсъдебно разваляне на договора за прехвърляне на марката. Във връзка с това е инициатирано производство по промяна на притежателя на по-ранната марка, което производство е било от значение за постановяване на обжалваното решение. Сочи, че органът неправилно е приел, че е некомпетентен да се произнесе по преюдициалния въпрос, предмет на производството по промяна на притежателя, и същият дължи произнасяне единствено по въпроса дали има доказателства за настъпилите извънсъдебно обстоятелства, а именно прехвърляне на права. Намира, че поради неправилна преценка за наличието на предпоставки за промяна на притежателя и в резултат на неправилно приложение на процесуалния закон, органът неправилно заключава, че искането за спиране на производството е неоснователно. Моли за отмяна на административния акт.

Жалбоподателят- Б. С. Б., р.п., не се явява и не се представлява в съд.з. В представена по делото писмена молба поддържа изложеното в жалбата.

Ответникът- Председателят на Патентно ведомство, в о.с.з. чрез процесуалния си представител юриск.Д., оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, платен от жалбоподателя.

Заинтересованата страна Р. С. А., в с.з. чрез адв.Д. поддържа становище, че оспореното решение като законосъобразно следва да бъде потвърдено. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира разноски по делото.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Производството пред административния орган е образувано по искане с вх.№70134519/23.12.2019г. за заличаване на марка с рег. №106602 В. С., комбинирана, за всички стоки и услуги от класове 16, 41 и 43 на МКСУ, подадено от Р. С. А.. Искателят сочи, че е притежател на по- ранна национална марка с рег. № 101842 В. С., комбинирана, която видно от начина на изписване е идентична на атакуваната марка. Счита, че използването от друго лице на марката за търговски цели е незаконсъобразно, тъй като го лишава от правото му лично и единствено да се разпорежда с него. Соци, че всички стоки и услуги, за които е заявена по-новата марка се припокриват, с тези, за които марката му е получила закрила.

На основание Заповед № 695/28.08.2020 г. на председателя на Патентното ведомство е определен състав по спорове за разглеждане на постъпилото искане, който е представил становище по въпроса.

Срещу искането за заличаване е постъпило възражение от Б. С. Б., в което се твърди, че искането е недопустимо, поради липса на правен интерес на искателя. Твърди, че след заявяване на по-ранната марка, правата върху нея са прехвърлени с договор върху Р. С. А., който обаче не е изпълнил задълженията си по него, с оглед на което е настъпило извънсъдебно разваляне на договора. Във връзка с това от заинтересованата страна е подадено искане за прехвърляне на правото върху противопоставената марка с вх. № 70140658/12.03.2020 г., както и искане за спиране на производството по заличаване, предвид наличието на висящо производство, изходът, по което е от значение за решението. На 29.05.2020 г. от Р. С. А. е представено становище по възражението.

Административният орган, след като е разгледал становищата на страните и е обсъдил доказателствата, представени по преписката, е постановил процесното Решение № 281/08.09.2020г. на Председателя на Патентното ведомство, с което е уважено искане с вх. № 70134519/23.12.2019 г. за заличаване на марка с рег. № 106602 В. С., комбинирана. От мотивите става ясно, че според органа подаденото искане за промяна на притежателя на по- ранна марка не е от значение за решаване на процесното искане за заличаване на марка, доколкото решаването на този спор е от компетентността на съда. Посочил е още, че в случая релевантно е единствено вписаното в Държавния регистър на марките лице като допълва, че производството по искането за промяна на притежателя на марката е прекратено с Решение от 18.08.2020 г. на Председателя на Патентното ведомство. По отношение основателността на искането за заличаване на по- ранна марка е приел, че е налице идентичност и сходство, както на стоките и

услугите, за които са заявени противопоставените марки, така и между самите марки, които са идентични, поради което е налице вероятност от объркване на потребителите. Предвид изложеното, като е прието, че са изпълнени кумулативно изискуемите елементи на разпоредбите на чл.12, ал.2, т.1 и т.2 ЗМГО, искането за заличаване на по- новата марка е уважено.

Решението е съобщено на Р. С. А. на 11.09.2020 г. По делото не са представени доказателства за връчване на решението на Б. С. Б..

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл.146 АПК, по реда на чл.168, ал.1 АПК, достигна до следните правни изводи:

Оспорен е подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице интерес от обжалването. Доколкото административният орган не е представил доказателства за дата на връчване на оспорения административен акт на жалбоподателя, съдът приема, че жалбата срещу решението е подадена в срок.

На първо място следва да се направи уточнение, че преди постановяване на процесното решение, но след образуване на производството по спора в ПВ, е приет нов ЗМГО. Съгласно §5, ал.2 ПЗР на ЗМГО този закон се прилага за исканията за отмяна и заличаване на регистрацията на марки и географски означения, по които няма влязло в сила решение до влизането му в сила. Предвид на това, че процесното решение е постановено след влизане в сила на новия ЗМГО, както и предвид съдебното му оспорване, не е влязло в сила, следва да се приложат разпоредбите на новоприетия ЗМГО. Въпреки това, по отношение на релевантните правни норми, няма съществени изменения, а единствено е променена тяхната номерация.

Оспореният в настоящото производство акт попада е взето от компетентния съгласно чл.76, ал.8 във вр. с ал.7 ЗМГО орган - председателя на ПВ, поради което съдът намира, че същото не страда от порока по чл.146, т.1 АПК. Административният акт е постановен в изискуемата писмена форма и съдържа всички реквизити по чл.59, ал.2 АПК, като съдът не констатира допуснати при постановяването му нарушения на административно-производствените правила и пороци във формата на административния акт. Решението съдържа фактическите и правни изводи на органа, мотиви за достигане до крайния извод, които са проверими от съда, спазени са и останалите формални изисквания към съдържанието на индивидуалните административни актове. На всяка от страните в производството е даден достатъчен и законоустановен срок да вземе становище по исканията и възраженията на другата страна, а в тяхната съвкупност са обсъдени от административния орган в процесното решение. В обобщение, при постановяване на оспореното решение не са допуснати нарушения на административно-процесуалните правила, установени в чл.75, ал.1 до ал.10 ЗМГО, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна.

По отношение наведените от жалбоподателя аргументи за наличие на предпоставки за спиране на административното производство, съдът взе предвид следното:

На основание чл.78, ал.5, т.4 ЗМГО Б. С. Б. е подал искане за спиране на производството по разглеждане на искането за заличаване на марка с рег. № 106602 В. С., комбинирана. Посочената норма гласи, че производството по жалби и искания се спира и когато е образувано друго административно или съдебно производство, при

условие че вземането на решение по жалбата или искането зависи от неговото приключване. В случая от жалбоподателя е входирано искане за промяна на притежателя на по-ранната марка с рег. № 101842 В. С., с което всъщност се иска разваляне на договор за прехвърляне на горепосочената марка от 02.11.2017 г. между стария притежател на марката С. Т. М. и Р. С. А.. С решение от 18.08.2020 г. на председателя на Патентното ведомство е отказано вписването на прехвърляне на изключително право върху по-ранната марка в Държавния регистър на марките от сегашния притежател на С. Т. М.. Органът е мотивирал отказа си с аргумента, че не се представени доказателства за разваляне на договора съобразно чл.87 ЗЗД, съответно не е изпълнено условието на чл.23, ал.3 ЗМГО доказателствата да удостоверяват наличието на прехвърляне на правото в патримониума на искателя. В тази връзка правилен е изводът, обективиран в оспореното решение, че дали договорът за прехвърляне на право върху марка е валиден или не и на който заинтересованата страна основава искането си за спиране на производството по заличаване, не попада в компетентността на административния орган. Съответно изходът на спора за промяна на притежателя на марка не се явява преюдициален спрямо производството, по което е постановено оспореното решение. Обратното би било вярно единствено, ако имаше висящо производство пред общия съд, тъй като преценката за това дали е налице разваляне на договора по смисъла на чл.87 ЗЗД е въпрос от гражданско-правен характер. Още повече, че доколкото прехвърлянето на права върху марка е вписано в Регистъра на марките, същото съгласно чл.23, ал.3 ЗМГО се счита за редовно и противопоставимо на трети лица.

С оглед изложеното, настоящият съдебен състав приема, че не са налице допуснати от органа съществени процесуални нарушения, обуславящи неговата отмяна на процесуално основание. Определяща за крайния изход на спора ще е преценката за съответствие на акта с материалноправните разпоредби.

Искането за заличаване на регистрирана марка от страна на притежателят на по-ранна марка е направено на основание чл. 36, ал.3, т.1, вр. чл.12, ал. ал.1, т.1 и 2 ЗМГО от лице по чл. 36, ал.5, т.1 ЗМГО. Общият принцип, въведен от законодателя е, че правото върху марката се придобива с нейната регистрация, считано от датата на подаване на заявката за регистрация. Следователно с регистрацията на марката, нейният притежател разполага с целия обем права върху нея, които му дава закона, включително да иска заличаване или пък да подава опозиция срещу регистрацията на друга марка, която по някакъв начин е сходна с неговата.

Съобразно визираните в искането и разгледани в процесното решение основания /чл. 36, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО/, регистрацията на марка се заличава и когато марката е регистрирана в нарушение на чл. 12, в случая както когато тя е идентична на по-ранна марка и стоките или услугите на заявената и на по-ранната марка са идентични, така и когато поради нейната идентичност или сходство с по-ранна марка и идентичността или сходството на стоките или услугите на двете марки съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка. При сравняване на датата на заявяване на марка с рег. № 101842 В. С. - 06.10.2017 г. и датата на заявяване на атакуваната марка- 18.02.2019 г., категорично се установява, че в полза на Р. А. е възникнало по-ранно право върху марка. Следователно налице е първата от кумулативно изискуемите предпоставки за основателност на искането.

На следващо място правилен е изводът на административният орган, а и не е спорно

по делото, че между стоките и услугите на процесните марки съществува сходство или идентичност. В случая е налице идентичност по отношение на класовете, за които са регистрирани противопоставените марки. В този смисъл, няма съмнение, че релевантният кръг потребители на двете марки съвпада, предвид факта, че стоките и услугите, за които е заявена защита имат сходно естество и удовлетворяват едни и същи потребности на средния потребител.

По отношение на идентичността или сходството на марките следва да се има предвид, че те се сравняват в тяхната цялост чрез преценка на тяхната визуална, фонетична или смислова близост, като се отчита въздействието на съществените елементи. При преценка на визуалното сходство между процесната марка и по-ранната марка се приема, че от основно значение е визуалното сходство в съществените елементи, като визуалното въздействие се определя от графичното представяне на думи, букви, фигури, рисунки, цветове и др. Що се отнася до комбинирани марки, както е случаят, при оценка въздействието на словните и фигуративни елементи се отчита комплексното визуално впечатление, както и доминиращите и отличителни елементи в състава им. Съгласно принципите за визуално сравнение на словни марки, заложи в Методическите указания (МУ) на ПВ за прилагане на чл. 12 от ЗМГО, визуалното сходство при словни марки се определя изключително от дължината на думите, броя еднакви букви, срички или думи, строеж на думи и др., като потребителите по-трудно улавят разликите при думи с по-голяма дължина, откъдето малките разлики често не са достатъчни, за да изключат визуално сходство. В случая сравняваните марки са комбинирани, като и двете се състоят от словосъчетанието „В. С.“ изписано на латиница с главни букви, изпълнени в преливащи сив и бял цвят. Разположението на словните елементи в състава на двата знака също е идентично – буквите са в централната част на черен фигуративен елемент, наподобяващ стикер, ограден с бял и черен контур. Смисълът и звученето на по-новата марка не се различават по нищо от тези на по-ранната. Налице е пълно фонетично, визуално и смислово съвпадение като дори заинтересованата страна не оспорва този извод на административния орган. От изложеното следва, че двете марки са еднакви във всеки един от горепосочените аспекти като по-късната марка възпроизвежда изцяло елементите съставляващи по-ранната марка, без каквото и да било изменения или добавки.

Вероятността от объркване на потребителите следва да се преценява въз основа на всички относими към конкретния случай фактори. Определяща роля играе общото впечатление, което марката в своята цялост оставя у потребителя. Както вече беше посочено сравняваните марки разкриват висока степен на идентичност, стоките и услугите, за които са регистрирани, са с еднакво предназначение и покриват едни и същи нужди на релевантния потребител. Следователно налице са и двете кумулативно изискуеми предпоставки, водещи до резултата визиран в разпоредбата на чл. 12, ал.1, т.2 ЗМГО, а именно вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка. До такъв извод е достигнал и административният орган, постановявайки оспореното решение, като е посочил, че за класове 16, 41 и 43 от МКСУ е наличие сходство между процесната марка и по-ранната марка рег. № 101842 В. С., доколкото стоките и услугите попадат в един и същ клас, описани са с близки понятия и са насочени към едни и същи потребителски кръгове. Налага се изводът, че вероятността от объркване на потребителите е съществена.

С оглед наличието на всички елементи от фактическия състав на чл.12, ал.1, т.1 и т.2

ЗМГО- установено сходство на марките - визуално, фонетично и смислово, както и идентичност между предлаганите стоки и услуги в класове 16, 41 и 43 от МКСУ, следва да се приеме, че между двете марки е налице сходно общо впечатление, което обосновава съществуването на вероятност от объркване на потребителите.

В този смисъл, законосъобразни и обосновани са изводите на административния орган, обективирани в решение № 281/08.09.2020г. на Председателя на Патентно ведомство, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 АПК във вр. с чл. 37, ал.1 Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 120 лв., съобразно фактичката и правна сложност на делото. На заинтересованата страна също се дължат разноски по водене на делото, които с оглед представения договор за правна защита и съдействие следва да се присъдят в размер на 800 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 31-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. С. Б. срещу Решение № 281/08.09.2020г. на Председателя на Патентното ведомство, с което е уважено искане с вх. № 70134519/23.12.2019 г. за заличаване на марка с рег. № 106602 В. С., комбинирана.

ОСЪЖДА Б. С. Б., с ЕГН-[ЕГН], да заплати на Патентно ведомство на Република България съдебни разноски в размер на 20 /сто и двадесет/ лева.

ОСЪЖДА Б. С. Б., с ЕГН-[ЕГН], да заплати на Р. С. А., с ЕГН-[ЕГН], съдебни разноски в размер на 800 /осемстотин/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: